

L'ampliació del permís de paternitat

El govern espanyol ha aprovat la [Llei 9/2009, de 6 d'octubre, d'ampliació de la durada del permís de paternitat en els casos de naixement, adopció o acollida](#); de tal manera que el permís passa a ser de **quatre setmanes i exclusiu per al pare**. Aquesta llei entrarà en vigor el mes de gener de 2011

Aquesta mesura té l'objectiu d'**afavorir la corresponsabilitat i la implicació paterna** en la cura de les filles i dels fills, així com per **fomentar la paritat en els equips directius** de les empreses.

L'entrada en vigor d'aquest nou permís de paternitat, un any després de la seva aprovació, té a veure amb la previsió que en aquest període s'hagi experimentat una recuperació de la situació econòmica, i per tant una major capacitat de fer front a les despeses que comportarà la mesura. Val a dir també que, tot i la demora, s'escurça el termini que es marcava per a aquesta qüestió, la Llei per a la igualtat efectiva de dones i homes, que fixava l'horitzó a l'any 2013.

Les **característiques** del permís permeten que a més a més de la suspensió del contracte, es pugui gaudir d'aquest permís en règim de jornada completa o a temps parcial, i en el moment que es decideixi en relació amb el permís de maternitat.

Entre les **accions** que es proposen, destaquen la posada en marxa de campanyes de sensibilització per tal de donar a conèixer els nous drets alhora que incentivar l'ús de l'esmentat permís. També es preveu un seguiment estadístic de les mesures introduïdes per tal de valorar l'impacte i la repercussió social d'aquestes.

El permís de paternitat a l'Estat espanyol ha sofert una ràpida **evolució** en els últims anys. La Llei per a la igualtat efectiva de dones i homes, aprovada l'any 2007 va introduir una sèrie de canvis en aquest àmbit. Concretament, es va passar de 2 dies de permís, a sumar-ne 13 més, que proporcionaven als pares 15 dies de permís. És interessant ressaltar que des que s'ha obert aquesta possibilitat, **la petició del permís ha crescut** un 61,9%, la qual cosa permet parlar d'èxit en la seva introducció, ja que ha generat un fort interès per part dels pares.

En relació amb aquestes millores, en els últims temps han sorgit diverses veus, tant des de l'àmbit universitari com des de l'àmbit social que reclamen una equiparació dels permisos entre els progenitors.

Per una banda, en un article publicat el 2008 a la revista [EAWP](#), del Colegio de Economistas de A Coruña, es feia referència a la **vinculació existent entre la desigualtat de gènere i el permís de paternitat**, tot proposant mesures de reforma per tal de fomentar la igualtat en aquesta àrea a l'Estat espanyol. La principal proposta era la **creació d'un sistema de permisos de maternitat i paternitat no transferibles**, d'igual durada, **complementats amb un permís parental (transferible)**, també de la mateixa durada dels dos anteriors. Aquest sistema hauria d'estar caracteritzat per la flexibilitat i per una durada de l'acumulació de tots els permisos no excessivament llarga. En aquest sentit, es concretava la proposta en un sistema 8/8/8, és a dir, 8 setmanes per a cada tipologia de permís dels esmentats anteriorment.

Per una altra banda, l'any 2005 es va constituir la [Plataforma por los permisos iguales e intransferibles de nacimiento y adopción \(PPIINA\)](#) amb l'objectiu d'aconseguir aquest dret per als pares, tot promovent una reforma legislativa. La demanda d'aquesta plataforma se centren en l'establiment de permisos per naixement i/o adopció concedits a cada progenitor de manera que siguin intransferibles, d'igual durada i amb la mateixa part obligatòria.